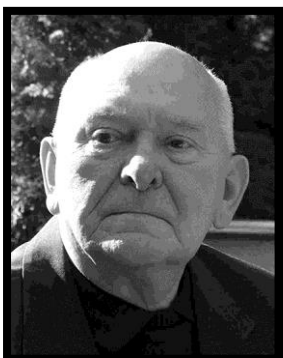

Mgr inż. Antoni Wnuk – wspomnienie pośmiertne

26. września 2015 r. z wielkim żalem pożegnaliśmy zmarłego nagle w trakcie pobytu zagranicą w dniu 11. 09. br., naszego przyjaciela, kolegę i wieloletniego pracownika Instytutu Technik Innowacyjnych EMAG, mgr. inż. Antoniego Wnuka.

Antoni Wnuk urodził się 24. maja 1935 roku w Sosnowcu – Nivce. W roku 1953 ukończył Liceum Ogólnokształcące w Zabrze. W roku 1955 rozpoczął studia na Wydziale Górniczym - Oddziale Elektryfikacji Kopalń Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W roku 1961, po obronie pracy dyplomowej pt.: „Automatyzacja punktu załadownego i taśmociągów w podziemiach kopalń” i zdaniu z wynikiem dobrym egzaminu magisterskiego, uzyskał dyplom magistra inżyniera elektryka.

Pracę zawodową mgr inż. Antoni Wnuk podjął w 1961 r. w Zakładach Konstrukcyjno-Mechanizacyjnych Przemysłu Węglowego, które w tym czasie stanowiły podstawowe zaplecze naukowo-badawcze resortu górnictwa z zakresu elektrotechniki górniczej; po reorganizacji i przekształceniach organizacyjnych zaplecza, od roku 1976 pracował nadal w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym SMEAG, a następnie w CEiAG EMAG. W 1970 r. uzyskał nominację na stanowisko adiunkta naukowo-badawczego.

Zainteresowania zawodowe i naukowe spowodowały, że mgr inż. Antoni Wnuk podjął prace związane z problematyką górniczych kabli i przewodów oponowych. W tym zakresie był głównym konstruktorem stoisk badawczych, umożliwiających odzwierciedlenie w środowisku laboratoryjnym rzeczywistych, istniejących w wyrobiskach podziemnych zakładów górniczych, warunków eksploatacji górniczych kabli i przewodów oponowych. Budowa i uruchomienie kompleksowego zespołu stoisk badawczych umożliwiło w konsekwencji dokonywanie obiektywnej oceny przydatności kabli i przewodów oponowych do pracy w specyficznie trudnych warunkach ruchu górniczego. Zagadnienie to było w tym czasie szczególnie istotne w związku z postępującą w latach 60. ub. w. elektryfikacją silnie metanowych kopalń ROW i rozpoczętym wdrażaniem podwyższonego do 1000 V napięcia zasilania maszyn przodkowych.

Niezależnie od prowadzonych badań laboratoryjnych mgr inż. Antoni Wnuk był współautorem szeregu rozwiązań w zakresie nowych konstrukcji górniczych kabli i przewodów oponowych oraz technologii ich naprawy i łączenia. W szczególności był współautorem kilkunastu projektów wynalazczych oraz ponad 20 publikacji. W uznaniu Jego zasług w zakresie opracowania nowych urządzeń zmierzających do podniesienia stopnia bezpieczeństwa eksploatacji sieci elektroenergetycznych w podziemiach kopalń, przyznanych mu zostało szereg wyróżnień i nagród resortowych. Wymienić tu należy w szczególności otrzymanie w 1984 r. nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za udział w realizacji pracy „Zasilanie urządzeń elektroenergetycznych w podziemiach kopalń przy zastosowaniu nowych typów kabli i przewodów oponowych” oraz otrzymanie Srebrnej Odznaki Zasłużonego w Rozwoju Województwa Katowickiego oraz Srebrnej Odznaki Zasłużonego dla Górnictwa.

Na podkreślenie zasługuje działalność dydaktyczna i szkoleniowa mgr. inż. Antoniego Wnuka. Prowadzone przez Niego wykłady i zajęcia praktyczne dla personelu elektrycznego kopalń charakteryzowały się wyjątkowo wysokim poziomem merytorycznym i dydaktycznym.

W roku 2000 mgr inż. Antoni Wnuk przeszedł na emeryturę. W tym okresie z oczywistych względów mógł kontynuować jedynie w ograniczonym stopniu aktywność zawodową zarówno w ITI EMAG jak i innych jednostkach organizacyjnych związanych z resortem górnictwa. Był w tym okresie jednym z najstarszych b. pracowników naszego Instytutu, cieszącym się dużym szacunkiem i autorytetem. Jego poczucie humoru, duża serdeczność i bezpośredniość w stosunkach międzyludzkich powodowały przy tym, że był wyjątkowo lubiany i ceniony. Z tym większym żalem przyjęliśmy wiadomość o Jego niespodziewanej śmierci.

Pozostając w wielkim żalu łączymy się w smutku z Jego najbliższymi.

Antoś! Pozostaniesz na zawsze w naszych sercach i w naszej pamięci jako szlachetny i dobry człowiek, serdeczny przyjaciel i kolega oraz sumienny i obowiązkowy pracownik.

Grono koleżanek i kolegów, przyjaciół i współpracowników.